

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 78/2010-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. februára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď, Česká republika, zastúpeného advokátom JUDr. J. H., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi a inými štátnymi orgánmi podľa čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 a čl. 51 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Správy katastra Z. č. X-30/2004 z 22. februára 2005, rozhodnutím Katastrálneho úradu v B. č. Xo 16/2005 z 24. mája 2005 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1 Scud 5/2008 zo 17. júla 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. januára 2010 doručená sťažnosť JUDr. Ing. D. Ď. Česká republika (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. H., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46, čl. 47, čl. 48 a čl. 51 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím Správy katastra Z. (ďalej len „správa katastra“) č. X-30/2004 z 22. februára 2005, rozhodnutím Katastrálneho úradu v B. (ďalej len „katastrálny úrad“) č. Xo 16/2005 z 24. mája 2005 a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 Scud 5/2008 zo 17. júla 2009.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že:

«V tomto prípade správny orgán a to, Katastrálny úrad v B., ani Správa katastra vo Z. nevykonali ani jedno verejné pojednávanie za účasti všetkých zúčastnených strán tak, aby sa mohol sťažovateľ účinne a zákonným spôsobom verejne na pojednávaniach brániť a prednášať svoje návrhy na dokazovanie a vyvracať nepravdy a klamstvá tvrdené odporcami za súčinnosti správneho orgánu, ktorý bol povinný o podanom návrhu rozhodnúť zákonom stanovenej lehote. Vyššie uvedené pochybenia mali za následok, že sťažovateľovi bola odňatá možnosť konať pred správnym orgánom, čo malo za následok porušenie § 21 ods. 1 a 2, ako aj porušenie § 34 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 71/1967 Zb. a nie je zanedbateľná ani tá skutočnosť, že správne orgány porušili aj čl. 47 ods. 2) a 3) a čl. 48 ods. 2. Ústavy SR.

Túto sťažnosť podávame v zmysle čl. 127 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru z dôvodov nespravodlivých rozhodnutí porušovateľov v 1., 2. a v 3. rade. ...

Sťažovateľ vyčerpal všetky opravné prostriedky podľa § 53 ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z., ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd poskytuje. Sťažovateľ vyčerpal aj mimoriadne opravné prostriedky na zabezpečenie zákonnosti a to podaním návrhu na Okresnú prokuratúru vo Z., ktorým návrhom žiadal vstup prokurátora do správneho konania. Po odstúpení veci krajskej prokuratúry, Námetníčka Krajského prokurátora v B. podala protest pod č. Kd 2067/05-17 dňa 24. 5. 2005. Protest smeroval proti rozhodnutiu Katastrálneho úradu v B. č. Xo 16/2005 zo dňa 24. 5. 2005, ktorému protestu Úrad geodézie, kartografie a katastra SR (ďalej len ÚGKaK SR), v konaní číslo: LPO 5858/2005 zo dňa 28. 2. 2006... vyhovel a rozhodnutie Katastrálneho úradu v B. č. Xo

16/2005 zo dňa 24. 5. 2005... ako aj rozhodnutie Správy katastra Z. X-30/2004 zo dňa 22. 2. 2005... zrušil.

Správne orgány a to porušovateľ v 2. a v 3. rade nerešpektovali toto rozhodnutie ústredného orgánu č. LPO 5858/2005 a v konaní o oprave chýb nevydali meritórne rozhodnutie, ako je citované na str. 5 podposledný odsek tohto rozhodnutia, preto žiadame aby ÚS SR neodmietol prijatie tejto sťažnosti, predbežne ju prerokoval na neverejnom zasadnutí o nej rozhodol.

V odôvodnení rozhodnutia... prikázal vo veci pokračovať v konaní o oprave chýb v katastrálnom operáte na LV č. 347 k. ú. Z. na základe návrhu JUDr. Ing. D. D. zo dňa 31. 7. 1997...

Na základe „Zmluvy o predaji časti podniku“ uzatvorenej podľa § 476 a násl. zákona č. 513/91 Zb. medzi Federálnym fondom národného majetku ČSFR (ďalej len FFNM) ako predávajúcim a fyzickou osobou zapísanou do obchodného registra... pod obchodným menom: S..., dnes podnikateľ „fyzická osoba“ premenovaný v zmysle Obchodného zákonníka č. 513/91 Zb. na: JUDr. Ing. D. Ď..., nadobudol vlastníctvo k časti podniku Ž. š. p. so sídlom B. Účinky prevodu vlastníctva k nadobudnutému majetku, vrátane nehnuteľného nastali dňom účinnosti tejto zmluvy, t. j. dňom 1. 5. 1992...

V dobe uzatvorenia zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 30. 4. 1992 sťažovateľ bol ženatý a z toho dôvodu podľa § 143 Obč. zákona (ďalej len OZ) všetko čo jeden z manželov nadobudol za doby trvania manželstva patrilo a patrí do BSM manželov...

Spoločnosť s ručením obmedzeným Ž., s. r. o., bola založená spoločenskou zmluvou zo dňa 23. 7. 1992, so základným imaním spoločnosti 200 000.- Sk čo boli a sú iba peňažné vklady zakladajúcich spoločníkov... Dodatkom spoločenskej zmluvy č. 1 zo dňa 23. 11. 1992 v čl. IV bod 5, sa spoločník JUDr. Ing. D. D., B... mal vnieť časť sprivatizovaného majetku... ako nepeňažný vklad do spoločnosti... teda za predpokladu, že bude uzatvorená zmluva o predaji časti podniku medzi sťažovateľom podľa § 476 a násl. OBZ, pričom prevod nehnuteľností musel byť v dobe do 31. 12. 1992 registrovaný v zmysle ust. § 133 ods. 2 OZ Štátnym notárstvom (ďalej len ŠN) alebo musel byť podaný návrh na vklad vlastníctva do katastra nehnuteľností.

K vneseniu majetku do spoločnosti nepeňažným vkladom v zmysle dodatku spoločenskej zmluvy č. 1 zo dňa 23. 11. 1992 do dnešného dňa nedošlo a nemohlo dôjsť,

lebo podľa § 59 ods. 3 OBZ... nebola uzatvorená „Zmluva o predaji častí podniku“ podľa § 476 a násl. OBZ medzi sťažovateľom a jeho manželkou...

Pokiaľ by došlo k platnému a účinnému vneseniu majetku ako nepeňažný vklad do spoločnosti, tento „nepeňažný vklad“ musel byť zapísaný do Obchodného registra spoločnosti...

To má ten dôsledok, že ani vymenovaný Správca konkurznej podstaty Ž., s. r. o. JUDr. J. J. (ďalej len SKP, ktorý bol účastníkom správneho konania) sa nemohol domáhať toho, čo nebolo zapísané v OR...

K vneseniu (navýšeniu) nepeňažného vkladu do základného imania muselo predchádzať rozhodnutie valného zhromaždenia (§ 125 ods. 1 písm. e) OBZ, ktoré sa nikdy neuskutočnilo. ...

Zmluva o predaji podniku medzi S. a Ž., s. r. o., nebola uzatvorená, nebol vypracovaný ani návrh na zvýšenie základného imania o nepeňažný vklad a nebol podaný návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech Ž., s. r. o. tak, ako to ukladá zákon. ...

Aj keď sťažovateľ na tieto dôkazy poukazoval (nie len v tomto konaní) a žiadal aby ich správny orgán preskúmal a vyhodnotil. Ani jeden z konajúcich správnych orgánov po podanom návrhu na opravu chýb v katastrálnom operáte zo dňa 31. 7. 1997 návrhy na dokazovanie nevykonali a porušovatelia v 2. a v 3. rade nevykonali ani žiadne iné dokazovanie, ktorým by bolo vyvrátené tvrdenie sťažovateľa, že po vyhlásení konkurzu dňa 1. 2. 1996 vlastníctvo bolo v rozpore so zákonom - teda nezákonne prevedené na Ž., s. r. o...

Vzhľadom na vyššie uvedené, rozhodnutia napadnuté touto sťažnosťou sú rozhodnutiami nespravodlivými čo zakladá predpoklad, aby Ústavný súd sťažnosť prijal, predbežne ju prerokoval a vo veci vydal rozhodnutie, ktorým zruší sťažnosťou napadnuté rozhodnutia a sťažovateľovi priznal finančné zadosťučinenie. ...

Ako je uvedené vyššie, sťažovateľ sa stal vlastníkom predmetného majetku vedeného na LV č. 347 KÚ Z., na základe „Zmluvy o predaji časti podniku“... uzatvorenej dňa 30. 4. 1992 medzi FFNM ČSFR a sťažovateľom.

Tým, že SKP takéto právne relevantné doklady o nadobudnutí vlastníctva nikdy nemal, nikdy nebola uzatvorená zmluva o predaji časti podniku, nikdy nebol podpísaný návrh na vklad vlastníckeho práva a nikdy nebolo zvýšené základné imanie spoločnosti

úpadcu o nepeňažný vklad je dôkazom toho, že Ž., s. r. o. sa nikdy nestal vlastníkom (ani) tohto majetku...

Nakoľko prvoradou povinnosťou súdu a správneho orgánu je organizovanie procesného postupu v súdnom a v správnom konaní tak, aby sa čo najskôr odstránil ten stav, kvôli ktorému sa osoba obrátila na správny orgán so žiadosťou o rozhodnutie, je možné vyššie uvedené konania porušovateľov charakterizovať ako konania nespravodlivé.

Sťažovateľ má za to, že predmetné správne konanie vzhľadom na jeho predmet, skutkovú a právnu povahu nemožno (ani dnes) hodnotiť ako zložitú vec, lebo sa jedná o bežnú opravu chýb v katastrálnom operáte podľa zákona č. 162/95 Z. z. v znení zákona č. 71/1967 Zb., že sťažovateľ bol vlastníkom majetku ktorého sa nikdy nevzdal, čoho dôkazom je výpis z OR Ž., s. r. o. a jeho základné imanie... Sme toho názoru, že rovnako správanie sťažovateľa v tomto konaní, nemožno hodnotiť ako správanie sťažujúce postup správneho orgánu...

Od podania návrhu na opravu chýb v katastrálnom operáte zo dňa 31. 7. 1997 uplynula doba viac ako 12 rokov a viac ako 14,5 roka kedy rozhodol správny orgán o návrhu dňa 7. 8. 1995 spravodlivo, ktoré rozhodnutie v konečnom dôsledku už správny orgán neakceptoval.

Je treba poukázať na to, že toto správne konanie na základe návrhu zo dňa 31. 7. 1997 nie je právoplatne v merite veci skončené, pričom krajský súd toto správne konanie ukončil právoplatným avšak nespravodlivým rozhodnutím dňa 17. 7. 2009 bez toho, aby rešpektoval zákon.

S konečnou platnosťou rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní sp. zn. I Scud 5/2008 dňa 17. 7. 2009 tak, že konanie o oprave chýb v katastrálnom operáte zamietol, proti ktorému rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie. ...

Máme za to, že v tomto konaní došlo k nespravodlivým rozhodnutiam garantovaných Ústavou SR a k nespravodlivým rozhodnutiam garantovaných v čl. 6 ods. 1 Dohovoru čoho dôkazom je, že správny orgán nezisťoval a ani účastník konania SKP nikdy nepreukázal, ako sa stal vlastníkom majetku o ktorom správne orgány rozhodovali...»

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a aby v náleze vyslovil:

«Krajský súd v Banskej Bystrici ako porušovateľ v 1. rade, Katastrálny úrad v B., ako porušovateľ v 2. rade a Katastrálny úrad v B., Správa katastra Z., ako porušovateľ v 3. rade porušili základné právo sťažovateľa na spravodlivý proces garantovaný Ústavou SR v čl. 51, 48, 47 a 46, a garantovaný podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Žiadame, aby ÚS SR vydal „Nález“ (rozhodnutie) ktorým zruší Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1 Scud 5/2009 zo dňa 17. 7. 2009, zruší Rozhodnutie Krajského úradu v B. č. Xo 16/2005 zo dňa 24. 5. 2005 a zruší aj Rozhodnutie Správy katastra Z. č. X 30/2004 zo dňa 22. 2. 2005 a vec vráti porušovateľom v 1., 2. a v 3. rade na ďalšie konanie.

ÚS SR sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadostučinenie výške 120 000,- Eur pre pretrvávajúci stav právnej neistoty, straty majetku a za útrapy spôsobené porušovaním základných ľudských práv, ktoré spôsobili porušovatelia, ktoré finančné zadostučinenie sú porušovatelia v 1., 2. a v 3. rade povinný vyplatiť spoločne a nerozdielne v prospech sťažovateľa na účet právneho zástupcu advokáta JUDr. J. H., č. ú.:..., a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti „Nálezu“

Porušovatelia v 1., 2. a v 3. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 289,64 Eur. na účet advokáta JUDr. J. H., č. ú.:..., do dvoch mesiacov od právoplatnosti „Nálezu“ ÚS SR.»

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 144 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 46 ods. 2 druhej vety ústavy z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

Podľa čl. 47 ods. 2 ústavy každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Podľa čl. 47 ods. 3 ústavy všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 51 ods. 1 ústavy domáhať sa práv uvedených v čl. 35, 36, 37 ods. 4, čl. 38 až 42 a čl. 44 až čl. 46 tejto ústavy sa možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 218/07).

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa je v značnej miere nezrozumiteľne formulovaná, pričom z jej obsahu možno vyvodiť, že sťažovateľ namietal skutočnosť, že „prišiel“ o nehnuteľnosti, a preto sa v záujme ich získania obrátil na príslušné orgány verejnej správy na úseku katastra. S postupom a výsledkom ich rozhodovacej činnosti však nebol spokojný, preto podal návrh na krajskom súde, ktorý ho podľa obsahu posúdil ako návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy a návrh na pokračovanie v konaní krajského súdu vedeného pod sp. zn. 23 S 157/2005.

Vychádzajúc z námietok sťažovateľa ústavný súd zistil, že v časti sťažnosti sťažovateľ namietal rozhodnutie správy katastra č. X-30/2004 z 22. februára 2005 a rozhodnutie katastrálneho úradu č. Xo 16/2005 z 24. mája 2005.

Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu sp. zn. 1 Scud 5/2008 zo 17. júla 2009 ústavný súd zistil, že Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“) vyhovel protestu Krajskej prokuratúry v B. (ďalej len „krajská prokuratúra“) z 8. novembra 2005 a rozhodnutie správy katastra č. X-30/2004 z 22. februára 2005 a rozhodnutie katastrálneho úradu č. Xo 16/2005 z 24. mája 2005 zrušil. Tým odpadol dôvod preskúmania tohto rozhodnutia v správnom súdnictve, a preto krajský súd uznesením č. k. 23 S 157/2005-39 z 19. júna 2006 konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia katastrálneho úradu č. Xo 16/2005 z 24. mája 2005 zastavil. Podľa vyjadrenia krajského súdu sťažovateľ nevyužil svoje právo a proti výroku uznesenia krajského súdu o zastavení konania nepodal odvolanie. Rozhodnutie krajského súdu č. k. 23 S 157/2005-39 z 19. júna 2006 v nenapadnutom výroku o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť 11. júla 2006.

Z uvedeného je zrejmé, že sťažovateľ v sťažnosti podanej ústavnému súdu namietal rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré boli právoplatne zrušené nadriadeným orgánom – úradom na základe vyhovenia protestu krajskej prokuratúry. Sťažovateľ teda namietal porušenie svojich práv už neexistujúcimi rozhodnutiami orgánov verejnej správy. Keďže tieto rozhodnutia neexistujú, nemohlo zo zrejmých dôvodov dôjsť ani k porušeniu označených práv sťažovateľa. V tomto prípade nie je daná ani príčinná súvislosť, ktorá by viedla k namietanému porušeniu práv označených sťažovateľom.

Uvedené skutočnosti boli podkladom na záver ústavného súdu o tom, že sťažnosť v tejto časti je zjavne neopodstatnená, a preto ju ústavný súd už na predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

Vo zvyšnej časti sťažnosti sťažovateľ namietal porušenie základných práv podľa čl. 46, čl. 47, čl. 48 a čl. 51 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Scud 5/2008 zo 17. júla 2009.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ v sťažnosti neuviedol relevantné skutočnosti svedčiace o tom, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo nezákonné, nesprávne, neodôvodnené alebo svojvoľné.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, ktorým návrh proti nečinnosti orgánu verejnej správy (správe katastra) zamietol a návrhu na pokračovanie v konaní krajského súdu sp. zn. 23 S 157/2005 nevyhovel, okrem iného konštatoval:

«Žiadosťou o pokračovanie v konaní vo veci, ktorá bola doručená tunajšiemu súdu dňa 18. 01. 2008 sa navrhovateľ domáhal, aby súd pokračoval v konaní sp. zn. 23 S/157/2005 a právoplatne rozhodol. Navrhovateľ v tom istom podaní, alternatívne žiadal, aby súd vydal uznesenie, ktorým prikáže Správe katastra Z., aby vo veci opravy chýb v katastrálnom operáte zo dňa 11. 11. 1997 vedenej pod sp. zn. X 67/1997 konal a vydal rozhodnutie v zmysle zákona č. 71/1967 Z. z. o správnom konaní, pretože podľa názoru navrhovateľa, dôvody, pre ktoré správny orgán konanie prerušil nemajú oporu v zákone, nakoľko návrh na opravu chýb bol podaný skôr, ako bola podaná žaloba na okresnom súde a preto je potrebné, aby správny orgán vo veci konal a rozhodol. ...

Krajský súd uznesením č. k. 23 S 157/2005-39 zo dňa 19. 06. 2006, ktoré v časti výroku o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 07. 2006, konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. Xo 16/2005 zo dňa 24. 05. 2005 žalovaného Katastrálneho úradu v B. zastavil podľa § 250i ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. S. P.) Dôvodom zastavenia konania vedeného pod sp. zn. 23 S/157/2005 bola skutočnosť, že nadriadený správny orgán žalovaného, Úrad geodézie, kartografie a katastra SR vyhovel protestu námestníčky krajského prokurátora Krajskej prokuratúry B. č. Kd 2067/05-17 zo dňa 08. 11. 2005 a rozhodnutie žalovaného Katastrálneho úradu v B. č. Xo 16/2005 zo dňa 24. 05. 2005, ako aj rozhodnutie Správy katastra Z. X-30/2004 zo dňa 22. 02. 2005 zrušil. Zrušením rozhodnutia č. Xo 16/2005 odpadol dôvod preskúmania v správnom súdnictve, čo rieši O.S.P. práve v ustanovení § 250i ods. 4 O.S.P. podľa ktorého krajský súd konanie zastavil. Proti uzneseniu č. k. 23S/157/2005-39 zo dňa 19. 06. 2006 o zastavení konania bolo prípustné odvolanie o čom bol navrhovateľ v predmetnom uznesení poučený. Navrhovateľ však svoje právo podať odvolanie proti výroku o zastavení konania nevyužil. ...

Na základe uvedených skutočností súd nevyhovel návrhu navrhovateľa na pokračovanie v konaní vo veci sp. zn. 23 S 157/2005, pretože konanie v uvedenej veci bolo právoplatne zastavené a nie prerušené. ...

... tunajší súd alternatívny návrh navrhovateľa, ktorým žiadal, aby súd vydal uznesenie, ktorým prikáže odporcovi, aby vo veci opravy chýb v katastrálnom operáte vedenej pod sp. zn. X-67/1997 konal a vydal rozhodnutie v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. posúdil ako návrh na začatie konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy. ...

Aby krajský súd mohol vysloviť povinnosť odporcu vo veci konať a rozhodnúť skúmal, či navrhovateľ pred podaním návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy vyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis. Prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis je § 20 a nasledujúce zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, § 3 a nasledujúce zákona č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach a § 50 zákona č. 71/1967 Zb. Jedná sa o právne prostriedky, ktorých vyčerpanie je v dispozícii navrhovateľa, pričom ich navrhovateľ môže použiť bez súčinnosti (bez odkázanosti) s iným orgánom verejnej moci. Právnymi prostriedkami nie sú len opravné prostriedky, ale aj podania, na ktoré je účastník administratívneho konania oprávnený a ktorých použitie má za následok vznik povinností na strane správneho orgánu urobiť potrebné úkony na odstránenie nečinnosti. Takto vymedzená prípustnosť návrhu na nečinnosť správneho orgánu vyjadruje princíp subsidiarity správneho súdnictva, aby jeho právomoc nesuplovala iné účinné prostriedky nápravy (právnej ochrany).

Navrhovateľ v návrhu uviedol, že podal sťažnosť na nečinnosť orgánu verejnej správy podľa zákona č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach, ktorej kópiu priložil k návrhu. Súd má za to, že čo sa týka vyčerpania tohto právneho prostriedku nápravy, navrhovateľ preukázal, že tento prostriedok vyčerpal. Čo sa týka právneho prostriedku nápravy podľa § 20 a nasledujúce zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre a podľa § 50 zákona č. 71/1967 Zb., súd má za to, že vyčerpanie týchto právnych prostriedkov navrhovateľ nepreukázal.

Podľa § 250t ods. 4 O.S.P. „Súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.“

Krajský súd preskúmal vec a rozhodol podľa § 250t ods. 4) O.S.P. tak, že návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu, že návrh nie je prípustný, pretože navrhovateľ nepreukázal, že vyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje citované ustanovenia § 20

a nasledujúce zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre a § 50 zákona č. 71/1967 Zb. Jedná sa o právne prostriedky, ktorých vyčerpanie umožňujú osobitné predpisy, ich vyčerpanie je v dispozícii navrhovateľa, pričom ich navrhovateľ mohol použiť bez súčinnosti s iným orgánom verejnej moci.»

Ústavný súd konštatuje, že krajský súd v napadnutom uznesení sťažovateľovi dostatočne ozrejmil dôvody, pre ktoré nemohol vyhovieť jeho návrhu na pokračovanie v konaní tamojšieho súdu vedeného pod sp. zn. 23 S 157/2005. Krajský súd uvedením konkrétnych okolností vysvetlil sťažovateľovi, že pokračovať v danom konaní nemohol z dôvodu, že toto konanie bolo právoplatne zastavené, a nie prerušené. Okrem toho krajský súd podľa § 250t ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku zamietol aj návrh sťažovateľa smerujúci proti nečinnosti správy katastra ako orgánu verejnej správy, a to z dôvodu, že sťažovateľ pred podaním návrhu nevyčerpal všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon ponúkal a na ktorých použitie bol oprávnený. Podľa názoru krajského súdu sťažovateľ nepreukázal, že využil postup podľa § 50 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), podľa ktorého ak to dovoľuje povaha veci a ak nápravu nemožno dosiahnuť inak, správny orgán, ktorý by bol inak oprávnený rozhodnúť o odvolaní, sám vo veci rozhodne, pokiaľ správny orgán príslušný na rozhodnutie nezačal konanie, hoci je na to povinný, alebo pokiaľ nerozhodol v lehote ustanovenej v § 49 ods. 2. Okrem toho krajský súd vyslovil názor, že pred podaním návrhu sťažovateľ nepreukázal ani využitie postupu podľa § 20 a násl. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), v rámci ktorého môže prokurátor aj na podnet osoby upozorniť orgán verejnej správy na odstránenie porušenia zákonov alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov, ku ktorému došlo nečinnosťou tohto orgánu.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti uviedol, že podstata základného práva priznaného čl. 46 ods. 1 ústavy a obdobne práva priznaného čl. 6 ods. 1 dohovoru spočíva v oprávnení každého reálne sa domáhať ochrany svojich práv na súde a že tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola označenému právu poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré ustanovenia o súdnej

ochrane vykonávajú, a teda, že základné právo na súdnu ochranu nespočíva len v práve domáhať sa súdnej ochrany, ale túto aj v určitej kvalite, t. j. zákonom ustanoveným postupom súdu, dostať (napr. III. ÚS 124/08).

Úlohou ústavného súdu je sledovať, či všeobecné súdy v namietaných rozhodnutiach správne aplikujú právo, či dané rozhodnutia sú odôvodnené a či nenesú znaky arbitrárnosti vyúsťujúce do porušenia niektorého zo základných práv a slobôd. Z uvedeného dôvodu ústavný súd nemôže zasahovať do skutkových a právnych záverov týchto všeobecných súdov, ak ich z danej perspektívy možno pokladať za udržateľné (obdobne I. ÚS 17/00, I. ÚS 93/08).

Vychádzajúc zo svojej judikatúry ústavný súd konštatuje, že skutkové a právne závery krajského súdu v predmetnej veci nie je možné kvalifikovať ako zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak nezlučiteľné s obsahom základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd taktiež nezistil, aby postupom krajského súdu, či jeho rozhodnutím mohlo dôjsť k porušeniu ďalších sťažovateľom označených práv. Napokon ani samotný sťažovateľ neuviedol relevantné súvislosti, aj keď je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, ktoré by mohli aspoň naznačovať porušenie už označených práv, medzi ktorými sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti menoval základné právo na preskúmanie rozhodnutia týkajúceho sa základných práv a slobôd súdom (čl. 46 ods. 2 ústavy), základné právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, orgánmi verejnej správy a podobne (čl. 47 ods. 2 ústavy), základné právo na rovnosť v konaní (čl. 47 ods. 3 ústavy), základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a základné právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom (obidve čl. 48 ods. 2 ústavy). Ústavný súd zároveň nezistil skutočnosti, ktoré by signalizovali porušenie čl. 51 ods. 1 ústavy, ktorý okrem iného, a teda v relevantných súvislostiach ustanovuje, že základného práva podľa čl. 46 ústavy sa možno domáhať len v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú.

Článok 51 ústavy obsahuje interpretačné pravidlo, a nie je nositeľom základného práva alebo slobody.

Ústavný súd v nadväznosti na uvedené a s poukazom na to, že obsahom práva na spravodlivé súdne konanie nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (obdobne napr. II. ÚS 218/02, III. ÚS 198/07, I. ÚS 265/07), sťažnosť v tejto časti taktiež odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. februára 2010